

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 590-XIII din 22 septembrie 1995 cu privire la standardizare

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 590-XIII din 22 septembrie 1995 cu privire la standardizare (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 90–93 BIS), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1:

la noțiunea „cod de bună practică”, textul „. Cod de bună practică poate fi un standard, o parte dintr-un standard sau un document independent de un standard” se exclude;

la noțiunea „infrastructură a calității”, cuvintele „și acreditării, supravegherii” se substituie cu cuvântul „, acreditării”;

la noțiunea „prestandard”, textul „, dar nu mai mare de 5 ani,” se exclude;

după noțiunea „prezumție de conformitate” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„*program de standardizare* – program de lucru al unui organism de standardizare, care conține lista de teme ce fac obiectul lucrărilor de standardizare;”

noțiunea „standard” se completează în final cu textul: „. Aplicarea standardului este voluntară”.

2. La articolul 4 alineatul (1) litera c), textul „ , aplicate la nivelul agenților economici care le-au elaborat” se exclude.

3. La articolul 5:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Reglementarea activității de standardizare, cooperarea cu organele centrale de specialitate ale administrației publice se efectuează de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității, care:

- a) elaborează și promovează politica statului în domeniul standardizării;
- b) cooperează cu autoritățile de reglementare și cu alte entități legale în procesul de asigurare a uniformității aplicării cerințelor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității;
- c) participă, la solicitarea autorităților, la elaborarea actelor normative care au tangență cu standardizarea națională;
- d) avizează proiectele de reglementări tehnice;
- e) asigură, conform regulamentului aprobat, supravegherea respectării de către Institutul Național de Standardizare a condițiilor și a cerințelor stabilite pentru organismul național de standardizare;
- f) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Institutului Național de Standardizare;
- g) participă la activitatea Consiliului de standardizare;
- h) elaborează și aprobă, în limitele competenței sale, coduri de bună practică;
- i) reprezintă Republica Moldova în organizațiile internaționale și regionale de standardizare guvernamentale, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și exercită, în limitele competenței sale, obligațiile condiționate de organizațiile respective;
- j) asigură participarea organismului național de standardizare la activitatea organizațiilor internaționale și regionale de standardizare neguvernamentale;
- k) aprobă regulamentul privind modul de supraveghere a activității organismului național de standardizare.”

la alineatul (4), după cuvintele „organismul național de standardizare,” se introduce cuvântul „inclusiv”.

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Articolul 6. Organismul național de standardizare

(1) În calitate de organism național de standardizare se desemnează Institutul Național de Standardizare. Institutul Național de Standardizare este o instituție

publică în subordinea organului central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității. Institutul Național de Standardizare își desfășoară activitatea în baza unui regulament de organizare și funcționare aprobat de Guvern.

(2) Directorul Institutului Național de Standardizare este numit în funcție pe bază de concurs, prin ordin al conducătorului organului central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității. Directorul Institutului Național de Standardizare trebuie să dețină cetățenia Republicii Moldova, să aibă studii superioare tehnice sau economice și experiență de muncă în domeniul infrastructurii calității de cel puțin 5 ani, inclusiv 3 ani în funcție administrativă.

(3) Directorul Institutului Național de Standardizare este eliberat din funcție, prin ordin al conducătorului organului central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității, în următoarele cazuri:

- a) pierdere a cetățeniei;
- b) imposibilitate a exercitării funcției din motive de sănătate;
- c) modificare a raporturilor de serviciu;
- d) condamnare pentru săvârșirea de infracțiuni cu intenție sau condamnare la privațiune de libertate prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

(4) Guvernul asigură ca Institutul Național de Standardizare să dispună de spațiu cu titlu gratuit și de resurse financiare pentru îndeplinirea adecvată a atribuțiilor în calitate de organism național de standardizare pe plan național, european și internațional.

(5) Organismul național de standardizare are, cu titlu exclusiv, următoarele atribuții principale:

- a) stabilirea principiilor și metodologiei standardizării naționale, în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu regulile standardizării europene și internaționale, prin intermediul codurilor de bună practică în domeniul standardizării, care vor stipula:
 - modul și condițiile de participare la standardizarea națională;
 - modul de participare la standardizarea europeană și cea internațională;
 - modul de elaborare, coordonare, adoptare, reconfirmare, evidență, aplicare, modificare și anulare a standardelor și a prestandardelor naționale;
 - modul de soluționare a contestațiilor referitoare la elaborarea și adoptarea, reconfirmarea, modificarea și anularea standardelor și prestandardelor naționale;
 - modalitățile de publicare a standardelor și a prestandardelor naționale;
 - modul de înregistrare a standardelor și a prestandardelor naționale;
 - modul de aplicare, în calitate de standarde naționale, a standardelor internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state;

- b) colaborarea în domeniul standardizării cu organisme similare din alte țări;
- c) înregistrarea și coordonarea activității comitetelor tehnice de standardizare;
- d) elaborarea programului de standardizare națională în baza solicitărilor părților interesate;
- e) aprobarea, adoptarea, înregistrarea standardelor și prestandardelor naționale, a codurilor de bună practică în domeniul standardizării, precum și confirmarea, modificarea și anularea acestora în procesul examinării periodice;
- f) publicarea și difuzarea standardelor și prestandardelor naționale, a codurilor de bună practică în domeniul standardizării;
- g) editarea și difuzarea publicației sale oficiale Buletinul de Standardizare și a altor publicații din domeniul standardizării naționale;
- h) publicarea în Buletinul de Standardizare, cu scopul de a asigura informarea publicului, a informațiilor referitoare la:
 - programul de standardizare națională;
 - comitetele tehnice de standardizare;
 - data adoptării, publicării, anulării, modificării, după caz, a standardelor și prestandardelor naționale, a codurilor de bună practică în domeniul standardizării;
 - alte informații relevante privind standardizarea națională;
- i) asigurarea participării organismului național de standardizare la activitatea organizațiilor internaționale și regionale de standardizare neguvernamentale;
- j) formarea și gestionarea Fondului național de standarde;
- k) instituirea și gestionarea registrelor sistemului național de standardizare;
- l) realizarea colaborării internaționale în domeniul standardizării prin reprezentarea Republicii Moldova în organizațiile internaționale și regionale de standardizare neguvernamentale;
- m) formarea profesională în domeniul standardizării prin organizarea unor cursuri de specialitate sau a altor forme de pregătire profesională, precum și prin coordonarea programelor didactice de specialitate în învățământul public și cel privat;
- n) pregătirea și atestarea experților în domeniul standardizării;
- o) avizarea proiectelor de liste ale standardelor conexe la reglementările tehnice elaborate sau în curs de elaborare și conlucrarea, la solicitare, cu autoritățile de reglementare în cadrul examinării periodice a listelor de standarde conexe aprobate;
- p) asigurarea lucrărilor de secretariat ale Consiliului de standardizare;
- q) exercitarea, în legătură cu scopul său principal, a oricăror altor atribuții prevăzute de prezenta lege și de alte acte legislative.

(6) Organismul național de standardizare este în drept:

- a) să solicite autorităților administrației publice centrale informații referitoare la crearea și gestionarea bazei de date bibliografice privind reglementările tehnice adoptate sau în curs de elaborare;

- b) să asigure, la solicitare, consultarea autorităților de reglementare în procesul de elaborare a reglementărilor tehnice, prin acordarea avizelor respective;
- c) să ofere consultanță și să efectueze expertiza, cercetarea, instruirea, asistența tehnică în domeniul standardizării, precum și alte activități care nu contravin legislației.”

5. Legea se completează cu articolele 6¹ și 6² cu următorul cuprins:

„Articolul 6¹. Consiliul de standardizare

(1) Pe lângă organismul național de standardizare se instituie, în baze obștești, Consiliul de standardizare, care este un organism consultativ în probleme de strategie și dezvoltare în domeniul standardizării. Consiliul de standardizare este alcătuit din reprezentanți ai organului central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității, ai autorităților de reglementare, ai asociațiilor profesionale, ai patronatului, ai consumatorilor și ai altor organizații interesate, precum și din specialiști în domenii economice și sociale.

(2) Componenta Consiliului de standardizare se aprobă de organul central de specialitate responsabil de infrastructura calității în baza propunerilor tuturor părților interesate.

(3) Consiliul de standardizare este constituit din 11 persoane. Atribuțiile funcționale, componența, precum și modul de alegere/numire a membrilor consiliului sînt stabilite în regulamentul de organizare și funcționare al acestuia, care se elaborează și se aprobă de către organul central de specialitate responsabil de infrastructura calității.

(4) Lucrările de secretariat ale Consiliului de standardizare sînt asigurate de organismul național de standardizare.

(5) Consiliul de standardizare are următoarele atribuții principale:

- a) avizarea programului de standardizare națională;
- b) avizarea cheltuielilor necesare pentru finanțarea programului de standardizare națională;
- c) audierea rapoartelor anuale privind activitatea organismului național de standardizare, inclusiv a celor cu privire la realizarea programului de standardizare națională;
- d) avizarea normelor pentru adoptarea standardelor internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state în calitate de standarde naționale;
- e) expunerea asupra oportunității și necesității aderării Republicii Moldova la organizații internaționale și regionale de standardizare, precum și retragerii calității de membru al acestora;

f) inițierea propunerilor de elaborare (modificare) a codurilor de bună practică în domeniul standardizării, precum și avizarea proiectelor acestora.

Articolul 6². Autoritățile de reglementare

Organele centrale de specialitate ale administrației publice sau alte organe responsabile de elaborarea sau adoptarea, în limitele competenței, a reglementărilor tehnice:

a) colaborează cu organismul național de standardizare la elaborarea programelor de standardizare națională;

b) elaborează, aprobă, înregistrează, modifică, reconfirmă, anulează codurile de bună practică din domeniile de competență, precum și asigură publicarea și difuzarea acestora;

c) participă, în limitele competenței, la activitatea de standardizare internațională și regională în conformitate cu tratatele internaționale și regionale respective;

d) participă la activitatea comitetelor tehnice de standardizare;

e) participă la activitatea Consiliului de standardizare;

f) asigură traducerea oficială în limba de stat a publicațiilor oficiale ale standardelor internaționale sau europene în scopul adoptării acestora în calitate de standarde naționale necesare pentru implementarea și executarea reglementărilor tehnice respective, precum și pentru supravegherea pieței;

g) colaborează cu organismul național de standardizare la elaborarea, modificarea, revizuirea și anularea standardelor și prestandardelor naționale, precum și la adoptarea ca standarde naționale a standardelor internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state;

h) asigură implementarea standardelor internaționale și europene în domeniile de reglementare.”

6. La articolul 7:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Comitetele tehnice de standardizare sînt organisme create în diverse domenii ale economiei naționale, la propunerea părților interesate, pentru a realiza lucrări de standardizare la nivel național, regional și internațional. Domeniile de activitate ale comitetelor tehnice naționale de standardizare trebuie să fie aliniate la cele ale comitetelor tehnice de standardizare ale organizațiilor internaționale și/sau europene de standardizare.”

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Secretariatele comitetelor tehnice de standardizare se dețin de organismul național de standardizare sau de o parte interesată care are capacitatea tehnică și organizatorică pentru realizarea în bune condiții a lucrărilor de secretariat.”

7. La articolul 9:

titlul articolului va avea următorul cuprins:

„Articolul 9. Elaborarea, aprobarea și înregistrarea documentelor normative în domeniul standardizării”;

alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„(1) Standardele naționale se elaborează de către comitetele tehnice de standardizare sau de către oricare parte interesată specializată în domeniile respective de activitate. Modul de elaborare, coordonare, aprobare, adoptare, înregistrare, examinare periodică, modificare, evidență, aplicare și anulare a standardelor și prestandardelor naționale, a codurilor de bună practică în domeniul standardizării se stabilește de către organismul național de standardizare, în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu recomandările organizațiilor internaționale și regionale de standardizare.

(2) Standardele naționale în Republica Moldova se aprobă și se înregistrează de către organismul național de standardizare pe un termen nedefinit și se identifică prin sigla *SM*, care semnifică „standard moldovean”. Sigla de identificare *SM* se aplică numai pe standardele naționale.”

la alineatul (3), cuvintele „agentul economic” se substituie cu cuvintele „partea interesată”, iar cuvântul „entității” se substituie cu cuvintele „comitetului tehnic de standardizare sau a părții interesate”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru domeniile tehnice cu evoluții rapide și inovatoare sau pentru domeniile în care datele disponibile nu asigură realizarea unui standard național, în scopul acumulării de experiență și informații necesare privind subiectul de standardizare care pot sta la baza unui standard național, se elaborează și se pun în aplicare, pe un termen limitat, dar nu mai mare de 5 ani, prestandarde naționale. Prestandardele naționale se identifică prin sigla *SMV* și se adoptă de către organismul național de standardizare.”

la alineatul (5), cuvintele „și prestandarde” se exclud;

alineatul (6) se abrogă;

alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Standardele și prestandardele naționale, precum și codurile de bună practică în domeniul standardizării se pun în aplicare după aprobarea, adoptarea, înregistrarea și publicarea lor de către organismul național de standardizare.”

alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Standardele de firmă pot fi elaborate și aprobate de către orice agent economic, în limitele activității și competenței acestuia, avînd drept scop soluționarea problemelor de ordin organizatoric sau de producție referitoare la produse și servicii, inclusiv la cele prevăzute pentru a fi plasate pe piață. Standardele de firmă pentru produse trebuie să cuprindă toate sau o parte din cerințele referitoare la fabricarea, verificarea calității, etichetarea, depozitarea și livrarea produselor, precum și cerințele de securitate și de protecție a mediului, impuse produselor conform reglementărilor tehnice respective. Standardele de firmă se identifică prin sigla *SF*.”

alineatul (12) se completează în final cu textul: „Codurile de bună practică în domeniul standardizării se identifică prin sigla *CBP*.”

8. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Articolul 10. Planificarea activității de standardizare

(1) Elaborarea și adoptarea standardelor în Republica Moldova se efectuează în conformitate cu programul de standardizare națională, care este realizat pentru a promova politica națională în domeniul standardizării.

(2) Organismul național de standardizare elaborează programul de standardizare națională în baza solicitărilor primite de la autoritățile de reglementare, comitetele tehnice de standardizare și de la alte părți interesate de standardizarea națională.

(3) Programul de standardizare națională este structurat pe secțiuni în care sînt reflectate principalele obiective și domenii ale activității de standardizare națională, dintre care fac parte:

- a) elaborarea standardelor naționale;
- b) adoptarea standardelor internaționale și europene în calitate de standarde naționale;

- c) adoptarea standardelor europene elaborate de către comitetele tehnice de standardizare europene la a căror activitate participă Republica Moldova;
- d) elaborarea și modificarea codurilor de bună practică;
- e) revizuirea și modificarea standardelor naționale.

(4) Programul de standardizare națională va conține titlul standardului, clasificarea internațională a standardului, elaboratorul, autoritatea de reglementare/parte interesată care a solicitat adoptarea standardului, termenele de realizare și sursele de finanțare.

(5) Programul de standardizare națională se avizează de către Consiliul de standardizare și se aprobă de către conducătorul organismului național de standardizare.

(6) Organismul național de standardizare:

a) colaborează cu autoritățile de reglementare, comitetele tehnice de standardizare și cu alte părți interesate și introduce în programul de standardizare națională, în mod prioritar, solicitările acestora, în special cele referitoare la creșterea calității vieții, la protecția vieții, sănătății și securității persoanelor fizice, la protecția mediului și la apărarea intereselor consumatorilor;

b) informează, la solicitare, autoritățile de reglementare în mod prioritar, comitetele tehnice de standardizare și alte părți interesate despre stadiul elaborării, aprobării, reconfirmării, modificării și anulării documentelor normative cuprinse în programul de standardizare națională, precum și despre activitatea de standardizare din domeniile de reglementare;

c) conlucrează cu autoritățile de reglementare referitor la anularea standardelor naționale conflictuale;

d) oferă consultanță, dacă aceasta este solicitată:

- în cadrul elaborării standardelor naționale referitor la modul de elaborare, coordonare, aprobare, înregistrare, examinare, revizuire, modificare și anulare a standardelor, referitor la regulile privind structura, redactarea și conținutul standardelor naționale și privind modificările la standardele naționale;

- referitor la standardele internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state, care pot servi ca bază pentru elaborarea standardelor naționale;

- autorităților de reglementare – în cadrul selectării standardelor naționale, precum și a standardelor internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state, care pot fi adoptate în calitate de standarde naționale, pentru asigurarea prezumției de conformitate cu cerințele esențiale ale reglementărilor tehnice.

(7) Fiecare comitet tehnic de standardizare își desfășoară activitatea în baza unui program propriu de standardizare, care cuprinde teme din domeniul de activitate al comitetului respectiv. Programul de standardizare al comitetului tehnic de standardizare se aprobă de președintele comitetului.”

9. Articolul 11:

la alineatul (2), cuvintele „standardelor și prestandardelor naționale” se substituie cu textul „standardelor naționale, a prestandardelor naționale și a codurilor de bună practică în domeniul standardizării”;

la alineatul (3), textul „standardelor menționate la alin. (2) din prezentul articol” se substituie cu textul „standardelor naționale, prestandardelor naționale și codurilor de bună practică în domeniul standardizării ale Republicii Moldova”.

10. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Articolul 12. Fondul național de standarde

Organismul național de standardizare formează și gestionează Fondul național de standarde, aplicând tehnologiile informaționale, și:

a) păstrează și gestionează colecția de standarde naționale, prestandarde naționale, coduri de bună practică în domeniul standardizării și de publicații privind standardizarea națională;

b) păstrează și gestionează colecția de standarde și de publicații ale organizațiilor internaționale și regionale de standardizare al căror membru este Republica Moldova;

c) păstrează și gestionează colecția de standarde și de publicații privind standardizarea ale altor state.”

11. Legea se completează cu articolul 12¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 12¹. Schimb de informații în domeniul standardizării

Organismul național de standardizare:

a) asigură primirea și transmiterea informațiilor și a documentelor care fac obiectul schimbului de informații în domeniul standardizării cu organizațiile de standardizare internaționale, regionale și ale altor state, în conformitate cu tratatele internaționale, regionale și bilaterale;

b) asigură crearea și gestionarea bazelor de date bibliografice privind standardizarea;

c) furnizează, la solicitarea părților interesate din Republica Moldova și din străinătate, informații referitoare la:

- datele bibliografice privind standardele și prestandardele naționale, codurile de bună practică în domeniul standardizării aprobate sau în curs de elaborare;

- corespondența sau echivalența standardelor naționale aprobate sau în curs de elaborare cu standardele internaționale și europene;

- relația standardelor naționale aprobate sau în curs de elaborare cu reglementările tehnice;
- programele de standardizare națională;
- datele despre standardele internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state, aflate în Fondul național de standarde;
- apartenența și participarea organismului național de standardizare la organizațiile internaționale și regionale de standardizare, precum și referitoare la acordurile bilaterale și multilaterale în domeniul standardizării încheiate sau în fază de negociere.”

12. La articolul 13:

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Respectarea prevederilor unui standard național devine obligatorie dacă agentul economic a declarat oficial, sub orice formă, că produsul sau serviciul corespunde prevederilor standardului respectiv.”

articolul se completează cu alineatul (9) cu următorul cuprins:

„(9) Referințele la standardele internaționale, regionale (europene și interstatale) și ale altor state, incluse de către autoritățile de reglementare în reglementările tehnice sau în alte acte normative fără referire la adopțiunile naționale ale standardelor respective nu pot avea caracter oficial.”

13. Articolul 14:

la alineatul (3), cuvintele „standardului național armonizat” se substituie cu cuvintele „standardului național care adoptă standardul european armonizat”;

la alineatul (4), cuvintele „în Buletinul de standardizare și” se exclud.

14. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Articolul 16. Colaborarea internațională

(1) Reprezentarea Republicii Moldova în organizațiile internaționale și regionale de standardizare și exercitarea obligațiilor condiționate de organizațiile respective se efectuează în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Obiectivul principal al colaborării internaționale și regionale a Republicii Moldova în domeniul standardizării este armonizarea standardelor naționale cu cele internaționale și europene.”

15. La articolul 17 alineatul (1), cuvintele „cu acordul autorităților care le-au elaborat și le-au adoptat” se substituie cu cuvintele „în coordonare cu autoritățile de reglementare”.

16. Titlul capitolului V va avea următorul cuprins:

„Capitolul V

FINANȚAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN DOMENIUL STANDARDIZĂRII”

17. La articolul 18:

litera a):

liniuța întâi va avea următorul cuprins:

„- finanțarea programului de standardizare națională în partea ce ține de adoptarea standardelor internaționale și europene ca standarde naționale;”

liniuța a treia va avea următorul cuprins:

„- elaborarea codurilor de bună practică, a standardelor naționale de terminologie, precum și a standardelor naționale de bază în domeniile de interes pentru economia națională;”

liniuța a patra se exclude;

la litera b), după cuvintele „mijloacele proprii ale organismului național de standardizare” se introduc cuvintele „obținute din prestarea serviciilor cu plată”, sintagma „Fondului național de documente normative în domeniul standardizării” se substituie cu sintagma „Fondului național de standarde”, iar după cuvintele „pe un cont” se introduce cuvântul „bancar”.

18. Legea se completează cu articolul 18¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 18¹. Bugetul Institutului Național de Standardizare

(1) Organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității aprobă anual, pînă la 1 iulie, bugetul de venituri și cheltuieli

al Institutului Național de Standardizare, cu respectarea principiilor prevăzute de prezentul articol.

(2) Bugetul Institutului Național de Standardizare se formează din:

- a) mijloacele financiare de la bugetul de stat, care sînt necesare pentru:
 - realizarea programului de standardizare națională în partea ce ține de adoptarea standardelor internaționale și europene ca standarde naționale;
 - elaborarea codurilor de bună practică în domeniul standardizării, precum și a standardelor naționale de bază în domeniile de interes pentru economia națională;
 - îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din calitate de membru al organizațiilor internaționale și regionale, inclusiv achitarea cotizațiilor de membru;
- b) mijloacele proprii ale Institutului Național de Standardizare obținute din plățile pentru activitățile de standardizare și pentru instruiți în domeniu;
- c) sponsorizări, granturi și alte mijloace care nu contravin cerințelor stabilite pentru Institutul Național de Standardizare.”

Art. II. – (1) Guvernul:

- a) în termen de 6 luni:
 - va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;
 - va adopta, în temeiul prezentei legi, actele normative necesare pentru a asigura activitatea de standardizare;
 - va aproba Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Național de Standardizare;
- b) pînă la 1 ianuarie 2013, va reorganiza Institutul Național de Standardizare și Metrologie în două instituții publice separate: Institutul Național de Standardizare și Institutul Național de Metrologie.

(2) Legea nr. 590-XIII din 22 septembrie 1995 cu privire la standardizare va fi republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

MARIAN LUPU

**Chișinău, 6 martie 2012.
Nr. 32.**